

Sudac Gideon u borbi s istinom?

Kustosi u Jasenovcu u popis žrtava unose Srbe koji umiru zadnjih godina u Srbiji – skandalozno je što Hrvatska, izgleda, nema ni premijera i ni predsjednicu koji bi zaustavili taj velikosrpski prijavni posao

Pišu:
NIKOLA BANIĆ i M. KOIĆ

Nedavno je jedan (bjelo)svjetski povjesničar u razgovoru s novinskom agencijom iz dijela Bosne i Hercegovine koji se pompozno naziva Republika Srpska govorio sve i svašta o povijesti o kojoj vjerojatno zna malo ili ništa te je tom prigodom spomenut i logor za djecu u sklopu Jasenovca. I sam mrežni jasenovački popis Javne ustanove spomenpodručje (JUSP) Jasenovac navodi brojne navodne dječje žrtve iako je u desetima tekstova izravno pokazano kako su mnoge od žrtava s jasenovačkoga popisa lažne, kako uključuju i poznate osobe iz javnoga života moderne Hrvatske, osobe koje je kao starce moguće vidjeti na videozapisima itd. Ima jedna starozavjetna priča o sudcu Gideonu i 300 ratnika u borbi protiv brojčano nadmoćnoga neprijatelja. Smisao te priče je da nije potrebna velika vojska da se porazi neprijatelj, već predanost i srčanost. U Domovinske ratu dobro se vidjelo to, kao

u onoj narodnoj *boj ne bježe svjetlo oružje, već boj bježe srce u junaka*. Neprijatelj je, nakon što je prestalo brektanje traktora, shvatio samo dio te narodne mudrosti i misli da im je za pobjedu u miru dovoljna predanost laži i poneki bjelovjetski arbitar. Groteskno je vidjeti Židova Gideona kako u suradnji s tvorevinom nastalom na genocidu propovijeda o holokaustu. U ovom teatru sjena sve su uloge već podijeljene, radnja se zna, ali kraj priče uvijek ovisi o sporednim ulogama – malim ljudima. U ovome slučaju o malim Hrvatima jer veliki su već prešli granice ove za njih premale države.

Svi koji su pobjegli u Srbiju nakon Oluje, postat će žrtve ubijene od ustaša!?

U ovome tekstu ponovno ćemo se pozabaviti s navodnim jasenovačkim žrtvama umrlima nakon Drugoga svjetskog rata. S tim ciljem vrijedi navesti nekoliko novih i dosad neobjavljenih podataka. Tako se na mrežnome jasenovačkom popisu navodi da je **Marko Gagić** rođen ocu Dušanu 1932. godine u Zelengradu ubijen od ustaša 1943. godine u Staroj Gradiški, pri čemu

je jedan od izvora i Lukićeva knjiga. U jednoj od prethodnih tekstova detaljnije je pisano o Dragoju Lukiću, djelatniku Udbe s profesionalnim afinitetom prema povijesti. Međutim, usprkos Lukićevu trudu, postoji smrtni list koji navodi kako je Marko Gagić rođen ocu Dušanu i majci Vasiliji 16. srpnja 1932. godine u Gornjim Biljanima, koje su od Zelengrada udaljene desetak kilometara zračne linije, zapravo umro 14. siječnja 2012. godine i ti se podatci temelje na podacima iz matice umrlih Općine Batajnica u Srbiji. Ako se radi o istoj osobi, a zbog blizine mjesta vrlo vjerojatno se radi, to je opet nova lažna dječja jasenovačka žrtva. Spomenuti je kako se čini prije ili poslije završio u Srbiji i netko je možda tu nenazočnost iz Hrvatske protumačio na možda najlogičniji antifa-način: Marko Gagić ubijen je u Jasenovcu. Prije ili kasnije u relacijama moderne hrvatske povijesti, dakle prije ili poslije Oluje tj. prije ili poslije traktorijade. Prema mrežnome jasenovačkom popisu **Đuro Grubić** rođen ocu Stevi 1934. godine u Brđanima Kosi navodno je ubijen od ustaša 1942. godine u Jasenovcu. Međutim, postoji smrtni list koji navodi kako je Đuro Grubić rođen ocu Stevi i majci Ani 1. siječnja 1934. godine u Blinjskom